

τάραχος

τάραχος, ο, ουσ. [<αρχ. τάραχος], τάραχος·

- περνώ των παθών μου τον τάραχο, βλ. συνηθέστ. τραβώ των παθών μου τον τάραχο·

- τραβώ των παθών μου τον τάραχο, υποφέρω τα πάνδεινα: «κάθε μέρα τραβώ των παθών μου τον τάραχο, για να μη λείψει τίποτα στην οικογένειά μου».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας